

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 9P/100/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1614210214
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Šimková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2015:1614210214.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky samosudkyňou Mgr. Adrianou Šimkovou vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: R. S., nar. XX.XX.XXXX a R. S., nar. XX.XX.XXXX., zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky, obe bytom ako matka, deti rodičov: matka L. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XX, S. F., št. občan a otec D. S., nar. XX.XX.XXXX., trvale bytom S. XX/XXXX., L., št. občan o návrhu otca na zníženie výživného, takto

rozhodol:

Súd návrh otca na zníženie výživného z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným Okresnému súdu Malacky dňa 17.09.2014 sa otec domáhal nariadenia predbežného opatrenia ako aj rozhodnutia vo veci samej, ktorým by súd znížil výživné na mal. deti na minimálnu výšku a zároveň žiadal pozastaviť splácanie ročného výživného na obidve deti a to od 1.10.2014. V návrhu otec uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Malacky č. k. 8P/240/2012-56 zo dňa 6.2.2014 mu súd určil povinnosť platiť mesačne výživné na mal. R. v sume 105,- € + splácať ročné výživné sumou 30,- € mesačne a na mal. R. výživné v sume 90,- € + splácať ročné výživné sumou 18,- € mesačne. Spolu na výživnom otec platí sumu 243,- € mesačne. Otec uviedol, že nakoľko je od 01.09.2014 nezamestnaný, nevznikol mu nárok na odstupné, nemá nárok na podporu v nezamestnanosti a doposiaľ sa mu nedarí nájsť nové zamestnanie, žiada znížiť výživné na minimum a pozastaviť splácanie ročného výživného.

Okresný súd Malacky uznesením č. k. 9P/100/2014 - 6 zo dňa 16.10.2014 zamietol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia.

V priebehu konania otec upravil petit tak, že žiada znížiť výživné na maloletého R. zo sumy 105,00 EUR na sumu 76,00 EUR mesačne a na maloletého R. zo sumy 90,00 EUR na sumu 76,00 EUR mesačne.

Matka s návrhom na zníženie výživného nesúhlasila, žiadala návrh zamietnuť.

Kolíznym opatrovníkom s návrhom nesúhlasil, žiadal návrh otca zamietnuť.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom otca, matky, zástupcu kolízneho opatrovníka, správcami Sociálnej poisťovne, rodnými listami, obsahom pripojeného spisu sp. zn. 8P/240/2012, potvrdeniami o príjmoch a výdajoch účastníkov, ostatnými listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Zo spisu Okresného súdu Malacky sp. zn. 8P/240/2012 súd zistil, že rozsudkom č. k. 8P/240/2012 - 56 zo dňa 06.02.2014 súd schválil rodičovskú dohodu o zvýšení výživného, ktorou sa otec zaväzuje prispievať na výživu maloletého R. S., nar. XX.XX.XXXX zvýšeným výživným zo sumy 60 Eur mesačne sumou 90 Eur mesačne, počnúc 01.09.2010 a na následne počnúc 01.09.2012 zvýšeným výživným vo výške 105 Eur mesačne a na výživu maloletého R. S., nar. XX.XX.XXXX zvýšeným výživným zo sumy 50 Eur mesačne sumou 90 Eur mesačne počnúc 01.09.2012. Zročné výživné pre maloletého R. za obdobie od 01.09.2010 do 31.01.2014 vo výške 1.449,58 € sa otec zaväzuje splácať k rukám matky v mesačných splátkach po 30 Eur spolu s bežným výživným, zročné výživné pre maloletého R. za obdobie od 01.09.2012 do 31.01.2014 vo výške 639,58 € sa otec zaväzuje splácať k rukám matky v mesačných splátkach po 18 Eur spolu s bežným výživným. V čase poslednej úpravy výživného súd vychádzal zo skutočností, že matka bola zamestnaná u zamestnávateľa D., spol. s.r.o., jej priemerný mesačný príjem bol vo výške 550,00 EUR, ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemala. Matka žila spoločne s deťmi v podnájme, nebola vlastníčkou žiadnej nehnuteľnosti. Otec bol zamestnaný u zamestnávateľa D., spol. s.r.o., jeho priemerný mesačný príjem bol vo výške 630,00 EUR mesačne, mal ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletej C., nar. XX.XX.XXXX, žil v spoločnej domácnosti s partnerkou L. F., matkou maloletej C.. Žili v podnájme, nevlastnil žiadnu nehnuteľnosť. Maloletý R. navštevoval 5. roč. ZŠ, maloletý R. navštevoval 2. roč. ZŠ, obaja navštevovali Základnú školu v S. F., pričom náklady na ich potreby boli 45,00 EUR obedy v školskej jedálni; 5,00 EUR družina; 20,00 EUR lieky; 30 EUR drogéria; 60,00 EUR oblečenie; 250,00 EUR strava; 30,00 EUR cestovné; 20,00 EUR školské potreby a iné bežné náklady.

Z výsluchu otca súd zistil, že trvá na znížení výživného. Uviedol, že nemá prostriedky, aby platil výživné vo výške, ako mu určil súd, nakoľko dňa 31.08.2014 skončil pracovný pomer so zamestnávateľom D., spol. s.r.o. Následné obdobie bol otec vedený v evidencii nezamestnaných Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Odo dňa 01.06.2015 sa otec zamestnal v spoločnosti Z. N. P., s.r.o., kde dosahuje príjem cca. 530,00 EUR mesačne. Býva spoločne s jeho priateľkou a maloletou C. v mestskom nájomnom byte. Otec je vyučený automechanik, no v odbore sa mu nedarí nájsť práca. Raz za dva mesiace hráva zadarmo ako DJ na uzavretých akciách pre svojich kamarátov. Tento rok absolvoval i so svojou priateľkou a maloletou C. 12 - dňový pobyt v Egypte, obstarávacia cena zájazdu bola 1988,00 EUR, pričom celý zájazd hradil jeho otec, ktorý je starobný dôchodca. Z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov nemohol absolvovať dovolenku aj s malolekým R. a malolekým R., ale bol s nimi počas letných prázdnin trikrát na kúpalisku v L.. Otec poukázal na skutočnosť, že má uhradené súdom určené výživné, dôsledkom čoho sa musel zadlžiť, pretože nebol schopný splácať výživné v takej výške. Ďalej uviedol, že deti obdarúva počas sviatkov a Vianoc vecnými darmi, malolekému R. kúpil nový mobilný telefón.

Z výsluchu matky súd zistil, že s návrhom na zníženie výživného nesúhlasí. Uviedla, že maloleté deti navštevujú Základnú školu v S. F., maloletý R. navštevuje 4. ročník a maloletý R. navštevuje 7. ročník, pričom maloleté deti sa stravujú v škole, matka platí za každého 22 EUR mesačne na stravu. Matka ďalej uviedla, že maloletý R. má stanovenú diagnózu ADHD, navštevuje psychologickú ambulanciu v Q. a L.. Matka je odo dňa 01.09.2015 zamestnaná v spoločnosti A. O. P., s.r.o., kde má určenú hodinovú mzdu 3,90 EUR, od 18.05.2015 do 02.08.2015 bola zamestnaná v spoločnosti Q. Q., spol. s.r.o., kde dosahovala podľa jej tvrdení mesačný príjem vo výške cca. 470,00 EUR a v spoločnosti D., spol. s.r.o. bola zamestnaná do 31.01.2015, kde podľa jej tvrdení dosahovala mesačný príjem vo výške cca. 650,00 EUR. V období od 01.05.2015 do 17.05.2015 bola vedená na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky. Matka býva so svojimi deťmi v dvojizbovom nájomnom byte v obci S. F.. Náklady spojené s prevádzkou domácnosti matka uviedla v sume cca. 360,00 EUR mesačne. Otec platí bežné výživné, avšak nie včas, za rok 2014 mu zostáva nedoplatok vo výške 188,00 EUR.

Zástupca kolízneho opatrovníka uviedol, že nesúhlasí so znížením výživného, nakoľko toto nie je v záujme detí, navrhol súdu návrh zamietnuť.

Z rodných listov maloletého R. a maloletého R. mal súd preukázané, že L. S., nar. XX.XX.XXXX je matkou a D. S., nar. XX.XX.XXXX je otcom maloletých detí.

Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, mal súd preukázané, že matka je poberateľkou prídavku na deti vo výške 47,04 EUR mesačne a lustráciou v Sociálnej poisťovni a doloženou kópiou pracovnej zmluvy mal súd preukázané, že matka je zamestnaná v spoločnosti A. O. P., s.r.o., kde má určenú hodinovú mzdu 3,94 EUR.

Z potvrdení o príjmoch otca mal súd preukázané, že pracuje na v spoločnosti Z. N. P., s.r.o , kde má priemernú mzdu vo výške 530,00 EUR mesačne netto.

Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Zákon o rodine“) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, súd prihliadne aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli dohodu o výške výživného.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 78 ods.3 Zákona o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 163 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej ako „O.s.p.“) rozsudok odsudzujúci na plnenie v budúcnosti zročných dávok alebo na plnenie v splátkach možno na návrh zmeniť, ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov.

Podľa § 163 ods. 2 O.s.p. rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

V danom konaní sa jedná o zníženie výživného na maloleté deti, a preto súd v prvom rade skúmal, či oproti predchádzajúcej úprave výživného došlo k takej zmene pomerov, ktorá by bola podstatnou zmenou okolností vzhľadom k okolnostiam aktuálneho rozhodovania súdu o výživnom v zmysle § 78 ods. 1 Zák. o rodine. Relevantnosť zmeny sa zisťuje porovnaním nových pomerov s pôvodnými pomermi. Súd musí skúmať okolnosti, t.j. schopnosti, možnosti v čase vydania predchádzajúceho

rozhodnutia o výživnom a po jeho vydaní, tieto porovnať a po komplexnom zhodnotení posúdiť, ktoré zmeny prevažujú a či zakladajú dôvod pre zmenu, v kladnom prípade pre akú zmenu a od ktorého času. Zmena pomerov môže byť odôvodnená jednak okolnosťami na strane povinného (napr. strata zamestnania, vznik novej vyživovacej povinnosti, zhoršenie majetkových pomerov), ale tiež na strane oprávneného (napr. zmena potrieb u školopovinných detí súvisiacich s prechodom na iný stupeň školského systému, nadobudnutie čiastočnej alebo úplnej schopnosti živiť sa sám) a jednak vývojom životných nákladov. Súd pri rozhodovaní o výživnom prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, teda maloletého dieťaťa, ktoré môžu byť rôzne, sú závislé predovšetkým od zdravotného stavu dieťaťa, od jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, nadania dieťaťa, spôsobu jeho prípravy na budúce povolanie a jeho uplatnenia v spoločenskom živote. Výraznou mierou sú potreby mal. dieťaťa bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi povinného, teda oboch rodičov, na ktoré súd pri rozhodovaní o výživnom tiež prihliada. Povinnosťou oboch rodičov, bez ohľadu na to, či s deťmi žijú v spoločnej domácnosti, je venovať všetky svoje sily dôslednému zabezpečeniu výživy svojich detí a podieľať sa tak na všestrannom vývoji svojich detí, ktoré nie sú schopné ešte samé sa živiť a ktoré sú z tohto dôvodu odkázané v plnej miere na svojich rodičov.

Z vykonaného dokazovania a zisteného stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že návrh otca na zníženie výživného nebol dôvodný. Súd má za to, že nenastala taká zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu rozhodnutia o výživnom na dieťa v podobe jeho zníženia tak, ako to navrhoval otec detí. O výživnom pre maloleté deti bolo naposledy rozhodované rozsudkom Okresného súdu Malacky č. k. 8P/240/2012-56 zo dňa 6.2.2014. Na strane maloletých detí neprišlo k žiadnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného, aj naďalej navštevujú Základnú školu v S. F., to znamená rovnaký typ aj stupeň školy ako pri poslednej úprave výživného, v približne rovnakej výške zostali aj náklady na maloleté deti. Na strane matky nastala zmena zamestnania, odo dňa 01.09.2015 je zamestnaná v spoločnosti A. O. P., s.r.o., so sídlom S. X, L., kde má určenú hodinovú mzdu 3,94 EUR, kým pri poslednej úprave dosahovala príjem vo výške 550,00 EUR mesačne. Matka aj naďalej býva spoločne s deťmi v dvojizbovom nájomnom byte.

Pokiaľ ide o pomery na strane otca detí, tento je zamestnaný v spoločnosti Z. N. P., s.r.o., kde dosahuje príjem cca. 530,00 EUR mesačne. Otec dňa 31.08.2014 skončil pracovný pomer so zamestnávateľom D., spol. s.r.o., pričom pri poslednej úprave výživného zo dňa 06.02.2014 súd vychádzal zo skutočností, že otec pracuje u tohto zamestnávateľa a dosahuje priemerný mesačný príjem vo výške 630,00 EUR mesačne. Súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že pri rozhodovaní o zvýšení alebo znížení výživného je prioritné posúdenie zmeny pomerov. V rámci tohto konania nie je prípustné prehodnocovať predošlé právoplatné súdne rozhodnutia. Súd skúmal príčiny poklesu príjmu na strane otca a zistil, že pracovný pomer u zamestnávateľa D., spol. s.r.o. bol skončený uplynutím určitej doby, na ktorú bol pracovný pomer dohodnutý. Súd stratu zamestnania nevyhodnotil ako podstatnú zmenu pomerov odôvodňujúcu zmenu predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom v podobe zníženia výživného, nakoľko súd má za to, že je v schopnostiach otca dosahovať uvedený príjem aj naďalej, aj s poukazom na skutočnosť, že otec je v súčasnej dobe už opäť zamestnaný a dosahuje mesačný príjem vo výške 530,00 EUR. U otca treba zároveň uviesť, že je vyučený automechanik a okrem toho, že mu podľa jeho tvrdení v marci 2015 zistili diabetes druhého typu a musí pravidelne užívať lieky a dodržiavať diétu, je zdravý a nemá žiadne pracovné obmedzenia, pričom žije v Bratislavskom kraji, ktorý má najnižšiu mieru nezamestnanosti v rámci SR. Súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že je povinnosťou otca venovať všetky svoje sily dôslednému zabezpečeniu výživy svojich detí a podieľať sa tak na ich všestrannom vývoji, pretože zatiaľ nie sú schopné samostatne sa živiť a z tohto dôvodu sú aj naďalej odkázané v plnej miere na svojich rodičov. Súd má za to, že otec nepreukázal súdu žiadne dôvody, ktoré by mu znemožňovali plniť vyživovaciu povinnosť v rozsahu, v akom mu to bolo určené súdom. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojho rodiča, teda ak rodič dokáže zabezpečiť sebe, svojmu partnerovi aj ďalšiemu dieťaťu luxusnú dovolenku, musí byť schopný platiť i výživné na svoje ďalšie deti. Taktiež pokiaľ otec trávi voľné chvíle so svojimi priateľmi, ktorým na súkromných akciách zdarma zabezpečuje produkciu hudby, dobrovoľne sa týmto spôsobom vzdáva možného príjmu z takejto činnosti. Pokiaľ mu z uvedenej činnosti neplynie žiadny príjem, ako on sám tvrdí, tak môže predsa svoj voľný čas investovať do vlastných detí a podieľať sa aj takouto formou na ich výchove. Súd pri svojom rozhodovaní ďalej prihliadal i na to, že matka je ten z rodičov, ktorý sa osobne stará o obe maloleté deti, o ich domácnosť a v poskytovaní starostlivosti matky neboli zistené žiadne nedostatky. Ďalej súd prihliadol na skutočnosť, že otec si vyživovaciu povinnosť riadne plní, nie však včas. Otec sa s maloletými deťmi pravidelne nestretáva, nepodieľa sa na ich výchove. Čo sa týka výdavkov rodičov, výživné má prednosť pred ostatnými výdajmi rodičov a preto pri rozhodovaní súdu neboli rozhodujúcimi. Otcovi aj naďalej pretrváva

vyživovaciu povinnosť k maloletej C., s ktorou žije v spoločnej domácnosti spolu i s jej matkou. Súd má vzhľadom na uvedené skutočnosti za to, že v súčasnej dobe neprišlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného pre deti a takéto zníženie výživného nie je ani v záujme maloletých detí. Vyššie popísaná zmena pomerov, spočívajúca v zmene príjmu na strane otca, pri hodnotení všetkých zákonom stanovených kritérií neodôvodňuje zníženie výživného a preto súd návrh otca na zníženie výživného zamietol.

Súd záverom dodáva, že podľa konštantnej súdnej judikatúry súd nemusí v odôvodnení svojho rozhodnutia dať odpovede na úplne všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania ktorú nastolil, je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto súd svoje rozhodnutie založil na vyššie uvedených relevantných skutočnostiach.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na ich náhradu, pretože súd prejednával vec v konaní, ktoré mohlo začať aj bez návrhu.

Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie a to do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Bratislave, trojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§251 ods. 1 O.s.p.)